



תת"ע 9671/09/17 - מדינת ישראל נגד יורי גדייב

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 9671-09-17 מדינת ישראל נ' גדייב
תיק חיצוני: 30210509920

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב
נגד יורי גדייב ע"י ב"כ עו"ד ג'אן אברהם
נאשמים

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה יחד עם עבירת ביטוח.

אין חולק כי הנאשם מורשה במקור לנהיגה אך התביעה טענה בטיעוניה כי רשיון הנהיגה של הנאשם פקע תקופה הקרובה לעשר שנים.

עובדתית נוסח כתב האישום באופן המגלה כי פקיעת רישיון הנהיגה היא מעל שנתיים, אך אין בעובדות בהן הודה הנאשם ולו רמז על משך הפקיעה.

נכון כי ב"כ הנאשם לא הגיש מסמך הסותר את טיעוני התובעת לפיהם המדובר בפקיעה הקרובה לעשור, אך גם המדינה מצידה לא תמכה את הטענה באשר למשך הפקיעה בכל מסמך במסגרת הראיות לעונש.

עובדתית בידי בית המשפט הודאה של הנאשם לפיה פקיעתו היא מעל שנתיים, אך אין אינדיקציה ממשית ראייתית למשך הפקיעה בפועל.

מתחם תקופת פסילת רישיון הנהיגה ביחס לעבירה של נהיגה עם רישיון נהיגה שתוקפו פקע מעל שנה, נקבע על ידי בית המשפט המחוזי, מרכז **בעפ"ת 20019-11-11 אביתר שמעון נגד מד"י:**

"ציינתי במספר רב של פסקי דין כי העונש הראוי לעבירה זו נע בין 3 חודשים ל- 9 חודשים כאשר השקלול ייעשה על פי עבר תעבורתי ונתק נהיגה ומשך התקופה בה לא החזיק הנאשם רישיון תקף."

וביחס לנהיגה על ידי בלתי מורשה נקבע על ידי בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בעפ"ת



44591-04-13 רון חרר נגד מדינת ישראל -

"מתחם העונש ההולם לעבירה של נהיגה על ידי בלתי מורשה הינו פסילה לתקופה של בין 3 חודשים שהוא עונש המינימום הקבוע בפקודה ועד 4 שנים למקרים חמורים במיוחד"

מתחם הענישה ביחס לעבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה, בנסיבות של נהג בלתי מורשה לנהיגה, נקבע גם על ידי בית המשפט המחוז (באר-שבע) **בעפ"ת 22585-11-12 אליעזר אושורוב נגד מדינת ישראל:**

"לטעמי, וגם על פי פסיקה מקבילה בה עיינתי, מתחם העונש ההולם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, אינו מתחיל ממאסר בפועל, אלא הוא נע בין מאסר מותנה ובין מאסר בפועל למשך מספר חודשים ואף שנה, בהתאם לנסיבות העבירה"

בפרשה זו ביקשה המדינה להגדיר או להתייחס את הנאשם כבלתי מורשה לנהיגה בשל משך הפקיעה שלטענתה קרוב לעשור, אך אין אני סבור כי משנתון זה לא הוכח במסגרת הטיעונים לעונש, יש הצדקה ממשית למצב כך את הנאשם.

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות האישום המיחסות לו פקיעת רישיון מעל שנתיים, וזו המסגרת העובדתית בה ינוע בית המשפט לצורך קביעת הענישה.

הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה. יש לקחת נתון זה לזכותו.

לחובת הנאשם פסילה מותנית ברת הפעלה לתקופה בת 4 חודשים.

לא תלוי לחובת הנאשם מאסר מותנה ובסך הכל צבר 16 הרשעות תעבורה זאת על פני ותק נהיגה משנת 1996.

מאחר ולא בוצעה עבירה נלווית לעצם הנהיגה בפרשה זו, אני סבור כי ענישה הכוללת מאסר מותנה לצד פסילה בפועל לתקופה של 11 חודשים בעוד התנאי יופעל בחופף תשקף לצד פסילה מותנית והתחייבות כספית את הענישה ההולמת לפרשה זו.

לפיכך, הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 5000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה בזמן פסילה והכל תוך שנתיים מהיום.

הנאשם יחתום על ההתחייבות הכספית תוך 30 יום מהיום במזכירות בית המשפט ולא ייאסר למשך 15 ימים.



ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק את רישיון הנהיגה לתקופה של 11 חודשים.

פסילתו של הנאשם תימנה מהיום ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ד. הנני מורה על הפעלת 4 חודשי פסילה כפי שנגזרו על תנאי בתיק 3071-02-15 ביום 3.11.15 בבית משפט זה לריצוי באופן חופף לפסילה שנגזרה בסעיף ב' לעיל.

ה. הנני גוזר על הנאשם 4 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה

של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה עם רישיון נהיגה שאינו תקף מעבר ל - 12 חודשים והכל תוך 2 שנים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ח, 08 פברואר 2018, בנוכחות הצדדים.